

Ανακοίνωση Νο 6 • Παρασκευή 22 Μαρτίου 2019

22 Μαρτίου. Παγκόσμια Ημέρα Νερού

"Να μη μείνει κανείς πίσω"

Το φετινό θέμα της Παγκόσμιας Ημέρας Νερού, όπως ορίστηκε από τα Ηνωμένα Έθνη, είναι ένα κάλεσμα για «να μη μείνει κανένας πίσω» στο θέμα της πρόσβασης σε ασφαλές πόσιμο νερό και υπηρεσίες αποχέτευσης, αμφότερα ανθρώπινα δικαιώματα και προϋποθέσεις παγκόσμιας ευημερίας.

Σήμερα δισεκατομμύρια άνθρωποι εξακολουθούν να μην έχουν ασφαλές πόσιμο νερό - στο σπίτι, στο σχολείο, στο αγρόκτημα, αγωνίζονται για να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν. Περιθωριοποιημένες ομάδες - γυναίκες, παιδιά, πρόσφυγες, άτομα με αναπηρία και πολλές άλλες ομάδες - συχνά υπόκεινται σε διακρίσεις όταν προσπαθούν να έχουν πρόσβαση σε ασφαλές νερό.

Μία **βιώσιμη ανάπτυξη** βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην προστασία των υδάτινων πόρων και τη διασφάλισή τους για τις επόμενες γενιές. Όμως την ίδια στιγμή η ανεξέλεγκτη καπιταλιστική ανάπτυξη θεωρεί εμπορεύσιμα όλα τα φυσικά και κοινωνικά αγαθά, με αποτέλεσμα, το περιβάλλον και το νερό να αποτελούν αντικείμενα υπερεκμετάλλευσης και υποβάθμισης, κυρίως για τις αδύναμες πολιτικά και οικονομικά κοινωνίες, κοινωνικές ομάδες και περιοχές.

Το νερό από **μέσο επιβίωσης**, φορέας πολιτισμού και όχημα ευημερίας, μεταβάλλεται σε μέσο πλουτισμού και εργαλείο μεγέθυνσης των ανισοτήτων και της αδικίας εις βάρος των αδύναμων αυτού του κόσμου.

Το νερό είναι **δημόσιο αγαθό**. Η πρόσβαση στο νερό, στοιχείο απαραίτητο για τη ζωή και την υγεία. Το δικαίωμα στο νερό είναι απολύτως απαραίτητο για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

- **Η Συνθήκη «Ευρωπαϊκή Χάρτα για τις Υδάτινες Πηγές» του 2001**, του Συμβουλίου της Ευρώπης, στο άρθρο 5 δεσμεύει τα ευρωπαϊκά κράτη, ότι «όλοι έχουν το δικαίωμα [πρόσβασης] σε μία επαρκή ποσότητα νερού για την εξυπηρέτηση των βασικών τους αναγκών»
- **Το Ψήφισμα 64/292 του 2010, της ΓΣ του ΟΗΕ**, αναγνώρισε «το δικαίωμα στο ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό και στην υγιεινή ως ανθρώπινο δικαίωμα ουσιώδες για την πλήρη απόλαυση της ζωής και όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».
- **Η ομόφωνη απόφαση A/HRC/15/L.14 του 2010, του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** επιβεβαίωσε ότι «το ανθρώπινο δικαίωμα στο ασφαλές πόσιμο νερό και στην υγιεινή πηγάζει από το δικαίωμα σε ένα επαρκές βιωτικό επίπεδο και σχετίζεται άρρηκτα [...] με το δικαίωμα στη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια»).

Τα κινήματα και συλλογικότητες για το δικαίωμα στο νερό ως κοινό αγαθό, κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις αναπτύσσουν παγκοσμίως δραστηριότητα για την αναγνώριση αλλά και την κατοχύρωση της καθολικής, ατομικής και συλλογικής πρόσβασης στο πόσιμο νερό.

Στην Ελλάδα οι μνημονιακές και «μεταμνημονιακές» κυβερνήσεις έχουν επιβάλλει στην ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ την πλήρη εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών ύδρευσης. Η ένταξη στο Υπερταμείο έχει μετατρέψει τις υπηρεσίες ύδρευσης σε φορείς χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα (μερίσματα, εργολαβίες, προμήθειες) και με το 3ο μνημόνιο σε εγγυήτριες για την αποπληρωμή του επαχθούς δημόσιου χρέους.

Σε μια εποχή οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, με το 64% των πολιτών να αδυνατούν να καλύψουν τις καθημερινές τους ανάγκες (μελέτη IOBE 1/2019) το μέτρο της στέρξης της υδροληψίας συνεχίζει να χρησιμοποιείται ως βασικό εργαλείο για την εξασφάλιση της εισπραξιμότητας των λογαριασμού του νερού.

Η πολιτική **“no pay, no drink”** είναι ο ορισμός της εμπορευματοποίησης του νερού, αντίθετη με τις διεθνείς συνθήκες και αποφάσεις του ΟΗΕ για απρόσκοπτη πρόσβαση όλων σε υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης.

Οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ με αφορμή και την φετινή Παγκόσμια Ημέρα Νερού, μαζί με την κοινωνία και τους φορείς της πρέπει να απαιτήσουν: **"Να μη μείνει κανείς πίσω"**.

Η ΕΥΔΑΠ να μετατραπεί σε αμιγώς δημόσιο φορέα με μοναδικό σκοπό της την πλήρη κάλυψη των αναγκών των πολιτών, που θα χρησιμοποιεί τα οικονομικά της πλεονάσματα αποκλειστικά για επενδύσεις σε υποδομές και την αναβάθμιση των υπηρεσιών της.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ «ΣΕΚΕΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΥΔΑΠ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»